

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011291
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3114011291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 17.12.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

B. G., nar. XX.XX.XXXX v Z. I., trvale bytom E. B., prechodne Z. I., Ž. XXX/X,

je v i n n á , ž e

hoci ako matka maloletej S.F. G.Á., narodenej XX.XX.XXXX, je povinná v zmysle § 62 a následne Zákona o rodine, ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín pod číslom konania 30P/458/2011-16 zo dňa 22.12.2011, právoplatného a vykonateľného dňa 21.02.2012, prispievať na výživu svojej dcéry S. sumou 26,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám starej matky M. G., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom E. B., S. XXX/XX, tiež rozsudku Okresného súdu Trenčín pod číslom konania 30P/458/2011-82 zo dňa 26.08.2013, vykonateľného dňa 09.10.2013, prispievať na výživu svojej dcéry S. sumou 30 % zo sumy životného minima mesačne na nezaopatrené neploleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám starej matky M. G., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom E. B., S. XXX/XX, pričom si svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplní od mesiaca marec 2012 až doposiaľ (vrátane mesiaca január 2015), pričom jej vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v celkovej výške 926,95 Eur, v predmetnom období nebola evidovaná na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzačka o zamestnanie, nepoberala v uvedenom období žiadne dávky ani príspevky a nevyvíjala dostatočnú iniciatívu k tomu, aby si zabezpečila finančné prostriedky na riadne plnenie si svojej vyživovacej povinnosti,
t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplní zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

T ý m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, v spojení s § 43 Trestného zákona ďalší trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovaná zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaná sa na hlavné pojednávanie v uvedenej trestnej veci nedostavila napriek tomu, že mala doručenie predvolania na hlavné pojednávanie riadne vykázané, bola osobne upovedomená o termíne hlavného pojednávania v rámci jeho odročenia dňa 12.12.2014, t.j. bola naň bol riadne a včas predvolaná a keďže boli splnené podmienky na konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej v zmysle ustanovenia § 252 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku, obžaloba bola obžalovanej doručená dňa 26.11.2014, obžalovaná sa mala možnosť v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní vyjadriť ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, v prípravnom konaní boli dodržané všetky procesné ustanovenia v zmysle Trestného poriadku a spolu s predvolaním na hlavné pojednávanie bola obžalovaná upozornená na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti a tiež bola poučená v zmysle ustanovenia § 263 odsek 2 Trestného poriadku, súd v zmysle § 252 odsek 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovanej, keďže s prihliadnutím k povahe veci a jej závažnosti bolo možné bez súčinnosti obžalovanej pri dokazovaní náležite zistiť skutkový stav, teda v takej kvalite, ktorá vylúči dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Pričom s prihliadnutím k vyššie uvedenému bolo možné prejednaním veci na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti obžalovanej dosiahnuť účel trestného konania, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 1 Trestného poriadku.

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanej kladené za vinu spáchanie vyššie uvedeného skutku vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie na návrh prokurátora výsluchom obžalovanej, svedkyne M. G. a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní uviedla: „Je pravdou, že od marca 2012 dodnes som neuhradila nič na výživnom pre mal. S. G.. Celé toto obdobie som nebola zamestnaná, nebola som ani evidovaná na úrade práce, nemala som žiadny príjem, nepoberala som ani sociálne dávky. Ja som ani nepožiadala o vyplácanie sociálnych dávok a tiež som sa ani nešla zaevidovať na úrad práce ako uchádzačka o zamestnanie. Momentálne som však na materskej asi 8 mesiacov, keďže sa nám s priateľom narodila dcéra, ktorá má 8 mesiacov. Preto už asi 8 mesiacov poberám rodičovský príspevok vo výške 202,- Eur. Bývam v spoločnej domácnosti s priateľom a s 8-mesačnou dcérou a 15 ročnou dcérou môjho priateľa v 3-izbovom byte, Ž. XXX/XX už asi 1,5 roka. Za celé predmetné obdobie som nebola v kontakte so svojou dcérou S. ani v osobnom, ani v inom. Naposledy som videla dcéru v roku 2011. Myslím si, že pre dcéru S. je lepšie, keď nie som s ňou v kontakte. Ako som už uviedla, v pondelok chcem zaplatiť celé dlžné výživné k dnešnému dňu. Priateľ, s ktorým bývam v spoločnej domácnosti, je živnostník, pracuje v stavebníctve a jeho priemerný čistý mesačný príjem je 1500,- - 1600,- Eur. Nič som doposiaľ z výživného neuhradila z dôvodu, že som nevedela, aká je dlžná čiastka na výživnom. Poznám adresu M. G., ktorá má v opatere dcéru S. a viem, akým spôsobom som na adresu mala posielat' výživné. Ja som si doposiaľ nepodala návrh na zníženie vyživovacej povinnosti, ani na zrušenie vyživovacej povinnosti.“

Svedkyňa M. G. na hlavnom pojednávaní popísala skutkové okolnosti zhodne ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a ďalej uviedla: „Obžalovaná od mesiaca marec 2012 až k dnešnému dňu neuhradila žiadnu čiastku na výživnom na mal. S.. Obžalovaná bola povinná platiť výživné mesačne vo výške 26,- Eur s účinnosťou od 30.12.2011, avšak následne v zmysle rozsudku OS TN 30P/458/2011 zo dňa 26.08.2013 s účinnosťou od 21.02.2012 je povinná platiť 30 % zo sumy životného minima mesačne, pričom rovnopis tohto rozsudku predkladám súdu. Obžalovaná sa s mal. S. žiadnym spôsobom nekontaktuje, naposledy videla svoju dcéru asi pred 4 rokmi. Ani nad rámec bežnej vyživovacej povinnosti obžalovaná žiadnym spôsobom neprispela na výživu mal. S.. Bola som schopná zabezpečiť všetky základné potreby pre mal. S. aj napriek tomu, že si obžalovaná neplnila riadne svoju vyživovaciu povinnosť. Ja poberám vdovský dôchodok vo výške 508,- Eur, k tomu poberám invalidný dôchodok 68,- Eur a zároveň ešte za opatrovanie ťažko postihnutého syna poberám 154,- Eur. Zároveň by som chcela doplniť, že otec mal. S. mesačne riadne platí 100,- Eur na výživnom.“

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: rodný list, uznesenie OS TN, správy Soc. poisťovne, správy ÚPSVaR, správa Mesta E. B., výpisy z evidencie priestupkov, trestný rozkaz OS Pov. Bystrica, odpis z RT, rozhodnutia OS TN sp. zn. 30P/458/2011.

Súd na základe zabezpečených dôkazov, potrebných pre náležité objasnenie predmetného skutkového stavu trestnej veci, ich vykonaním a vyhodnotením mal bezpochyby za preukázané, že sa skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku stal, a že tohto sa dopustila v celom rozsahu obžalovaná. Súd, bez narušenia skutkovej totožnosti oproti podanej písomnej obžalobe upravil primerane žalovaný skutok v zmysle záverov zistených skutočností vyplývajúcich však až z dokazovania v konaní pred súdom. Obžalovaná bola zo spáchania tohto skutku, usvedčovaná okrem viacerých skutočností, ktoré potvrdzovala však aj sama obžalovaná, a tieto korešpondovali so závermi iných vykonaných dôkazov, predovšetkým výpoveďou svedkyne M. G. v konaní pred súdom, všetkými relevantnými zabezpečenými a vykonanými listinnými dôkazmi, pričom súd nemal žiaden relevantný dôvod o pravdivosti a hodnovernosti týchto usvedčujúcich dôkazov pochybovať. Uvedené vykonané dôkazy totiž vzájomne korešpondujú, na seba nadväzujú a vytvárajú ucelený a logický reťazec usvedčujúci obžalovanú zo spáchania predmetného skutku. Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaná bola v časti inkriminovaného obdobia zamestnaná ako dohodár, nebola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzačka o zamestnanie, nepoberala sociálnu dávku, nepožiadala súd o zrušenie, prípadne zníženie svojej vyživovacej povinnosti a bola spôsobilá vykonávať prácu, pričom sa nejedná o také okolnosti, ktoré by mohli mať relevantný dopad na nemožnosť plnenia si jej vyživovacej povinnosti, ktorá jej vyplýva jednak zo Zákona o rodine a napokon aj v zmysle rozhodnutia súdu o určení výšky výživného, pričom uvedené už konštatovali aj občianskoprávne súdy. Predovšetkým sa súd plne stotožnil so závermi občianskoprávnych súdov o určení vyživovacej povinnosti obžalovanej voči maloletému dieťaťu v rámci predmetného obdobia, kedy možno takto určenú vyživovaciu povinnosť považovať za primeranú oprávneným požiadavkám tohto dieťaťa, možnostiam a schopnostiam povinného, t. j. obžalovanej po celé obdobie, aj vo vzťahu k možnostiam a schopnostiam svedkyne, ktorá svoju povinnosť vo väčšej miere vyvažovala, resp. aj vyvažuje poskytovaním bezprostrednej starostlivosti výchovou, ale aj výživou u maloletého dieťaťa, pričom nemožno opomenúť ani skutočnosť, že životná úroveň maloletých detí nemá byť v zásade nižšia ako životná úroveň povinnej osoby, t. j. osoby, ktorej bola súdom uložená povinnosť platiť výživné, čo je v zásade s platnou úpravou Zákona o rodine, pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť rodičov voči deťom. V danom prípade teda súd nezistil iné skutočnosti, na základe ktorých by dospel k iným záverom o výške vyživovacej povinnosti obžalovanej za inkriminované obdobie než tak, ako určili občianskoprávne súdy, ktorá je vyššie už uvedeným zásadám vyplývajúcim z citovanej zákonnej úpravy primeraná. Rovnako nemal súd žiadne pochybnosti o ustálenej výške dlhu na výživnom v zmysle skutkových zistení vo výrokovvej časti tohto rozsudku, keď obžalovaná ani v podstate zásadným spôsobom nespochybňovala výšku tohto dlhu.

Na základe uvedeného preto predmetný skutok po právnej stránke napĺňa v celom rozsahu tak formálne znaky (subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka) ako aj materiálny znak, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti skutkovej podstaty trestného činu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona. Obžalovaná ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovanej, či zníženie jej príčetnosti. Naplnená teda v zmysle vyššie uvedeného bola aj objektívna stránka a súčasne aj subjektívna stránka, t. j. nedbanlivosť, a to vo forme vedomej. Objektom v danom prípade boli oprávnené potreby detí v zmysle platného Zákona o rodine, resp. ich zákonný nárok na výživu. Materiálna stránka, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti bol celkom zrejme vyšší než nepatrný aj s poukazom na výšku dlhovaného výživného, ako aj obdobie, po ktoré si obžalovaná svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu riadne neplnila.

Obžalovanú v mieste trvalého bydliska bližšie nepoznajú, nebola priestupkovo prejednávaná. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná bola jedenkrát súdne trestaná, trestným rozkazom Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 2T 167/2012 zo dňa 24.09.2012, právoplatným dňa 28.05.2014 bola odsúdená k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky za spáchanie pokračujúceho zločinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd neprihliadol k žiadnej poľahčujúcej, či priťažujúcej okolnosti. I keď obžalovaná pred spáchaním predmetného trestného činu už bola za trestný čin odsúdená (vyššie uvedené odsúdenie) súd neprihliadol k priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona z dôvodu povahy tohto odsúdenia za trestný čin iného druhu.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery s prihliadnutím na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy dospel súd k záveru, že účel trestu bude v prípade obžalovanej naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov). Plnenie vyživovacej povinnosti voči svojim deťom, ktoré nie sú schopné sa samé živiť, je základnou povinnosťou ich rodičov. Neplnenie, či obchádzanie tejto povinnosti prináša tak ako aj v tomto prípade pre osobu, ktorá zabezpečuje starostlivosť o dieťa, ale aj pre samotné deti, značné problémy nielen s ich výživou, ale aj so zabezpečovaním ich ďalších základných životných potrieb a má dôležitý vplyv na rozvoj telesných a duševných vlastností dieťaťa. Obžalovaná si túto svoju základnú a nesmierne dôležitú povinnosť dlhodobo vôbec neplnila, teda ani časť dlžného výživného obžalovaná neuhradila, i keď na to mala počas celého trestného konania dostatok času a preto dospel súd k záveru, že pre nápravu obžalovanej bude aj vzhľadom ku skutočnosti, že predmetný trestný čin spáchala v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia za úmyselnú trestnú činnosť, teda ani vyššie uvedený podmienený trest nevedol obžalovanú k vedeniu riadneho života, nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by jej bol uložený za úmyselný trestný čin a súd zároveň nedospel k záveru, že by so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovanej bola jej náprava lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia.

Predmetné trestné konanie nebolo spojené s adhéznym konaním, t. j. s konaním o náhrade škody, keďže dlh obžalovanej spočívajúcí v nezaplatenom výživnom nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenia zákonnej povinnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.